

hämmingen i potatisfröet i vinning ständigt välta händerna
 i is kallt vatten vid potatisfröet i vinning m. m. samt så
 mest deras söga ryggar kunde utstå det alla tre vid frö-
 upptagningen i egen russe i Nyllteberga det bekrädda stora
 mängden tre just för hämmingsbränningens skade i de
 miss ryggar väckte vi det svåraste för dessa ögon i fingrar-
 na som greps om rullbårens handtag kunde ej bäras ut när
 de stäpte taget. Dessa omständigheter jingo och så skuld för
 ett Anna och dess dotter redan i unga år plågades av bark
 i i medelåldern blev nära nog invalid, då hennes ägg böj-
 des i ricket mest medie deler av bilen så hon gick från böjd
 Torupptagningen fick skuld för många brödda ryggar i
 var även skuld till det gissel som särskilt männen som
 stads dag ut o dag in i det kalla vattnet, var utöfna för
 -passan- eller som man här sade "vondags- eller barsamma-
 dags-bealan" en sjukdom av malarityp som när den
 på beständs tiden ansatte den angripne, gjorde den stark-
 ste karl alldeles hjälplös, då postskänningarna ansatte honom

i allra högsta grad för att ofta vis vid åter bestigt uppkom
på den del av folket var angripet av denna sjukdom och det
för betraktas för särskilt farligt för tiden. Sjukdomen följde
den livet ut i de rista jag minns som upstod av den
levat rätt vis mellan 1845 & 1918. För boimannas del blev det
som nämnd mest värde.

Anna A-dottern stygman överledare Jönstom Anders Jansson
ytterligen två män i blev stygmans åt tre ballar från den
första i de rista ej eno både varandra. Själö dog / hem från
lös i sjuk sin plats ensam i kyrkogården di det var sed att
manus eller kustern skulle vila vid rista on första maken
att det var en glädje fattig i yttast arbetssam ungdoms tid
för dessa plikten fastan man här var sin egen i ej brudna
under hovei, kan man första di de Jönstom det nämnda
härde arbetet även skulle utföra massor av bestigt arbete
att stygmansden i de fingo lura sig att göra det vi var ett
Anna A-dotter sedan som gift ansågs som ministerlig i kus-
liga uppstr både matlagning, bakning i spänod. Men span

öfverde så att styromedlemmarna hörtfogade ligan och till ordnning
omfattades en utmärkt öfverföring.

Systemet blev gift med en lantbrukare i nämnda man i Almo-
vid i Torshärad under Torshärad. Denne fanns först till
Anna O.-dottern men sin hustru var lördag men systemet var
det sig kan komma i stället i det förhållande som om denna
renare när Anna O. blivit gift med sin hustru gäma
ville göra för henne med sin rikliga fröding till de bästa
förskottsbäcker o.s. Kaffe, socker, risgryn m.m. som denna
till stor del fick undvara. Från denna tid hade Anna O.
kvar att minna sig när systemet fastman, som självt gifvit sig
föränsade sin fastman de saker som det var brukligt, påskett
utskurna i Felpenbismälade i marmalade med ättar försedda
sårer, skattestrå, klappstrå, i Kavelstrå (Kavel i bröda
med krost) fick även Anna O. likadana med ättar 1837 och
1855. Av dessa finns ännu Kavelstrå i Jönköping (i Torshärad)
i förbigående kan nämnas att denna Anna O. s. vägen var
med som nämndeman till de rätta anordningarna i

Galgetschon är 1848 den "spetsgård" bildades av uppbyggd folk
på hela kyrkeden. De hade ett med sevmär i fjärdingsmät
i spetsen fyllda sig bring avriktoplatsen vända utåt för
att besöka mängden på att hänga igenom. Ymnas för spets-
gårderna hade rätt ledamöter i nämnde män in plats i det var
på den denna plats denna man säga om folk kunde in för
att se bort för fallan de nykta spetsgårderna kunde de också
i någon mån insyn av den stora massa människor som
kom till tiden, det var nyfikna både stora i små på hela
orten i den sist jag vet som varit åsyna vittne i som jag
hitt berättat denna dag först 1918, han stod som nyfikna
utifrån medan någon anförant stå med i spetsgårderna
Nämnde männen säga allt, steg och till en annan del av den.
Det var handlinger som aldrig glömdes av den som var med i
som ofta kom på tal, men även för att ärova i se en fjortio
medlemmar när de remskades vid tingstället i staden
för kunde man taga åtta nära nog man in huse då för
att tjovare var kända det var något av ett överemang.

Under Amos af - o handra leode ämn gamla krekta som
samt med: jälttig o pår den hade hem skildringar av hem
de samt fram på hade en när hem berättade om sine besti-
aliska bedrifter, bruket slutar med att det endast om en sek
har ägnade, nämligen att han på ett ställe där en ung man
du gömt sig när krekterna komms men i hastigt telen
glömde krekterna i ryggen, när krekterna liende sträcker sine små
armar mot honom, ströket bejö natten i det i den första stället
det på krekterna i den svenska den andra vänt syssel-
satt när han blev överenssed i sprang undan. Detta krekter
leende avsikte i de två skyldigt uppräktade armarna strä
på honom i anklagade.

Det ser ut som om vordmar i otidigt tal i hög grad
liat hemma hos dessa gamla krekter i pår den gått i
en två de efterföljande krekterna. Även bland höggradens
underlydande kan vidant tal florerat i högre grad än
bland de pår allmoges samtidigt som de andliga värden
mindre beaktats bland dem. De två nämnde gamla

om väl kände förhållandena, ansågs att den intima samman-
bland kulturellt fullbaktillna individen befordrade väke-
ten, i att man just på detta sätt tal kunde komma igen
knekten i kongodsaaren i kongodsaaren sakt i åren. följande
skickled och "var som en kongodsaare" eller "knekt".

Bland andra minner som Anna O. hade från sin ungdom
tid var ett par som berättats om Rutger Mackeleu. Så berättade
fader att när han en gång var ute i red omkring bland sina
börda kom han att höra en pojke sjunga en visa där
hans namn nämndes. Han gick fram till honom i bad hu-
som sjunga visan för sig så skulle han få en peng. Pojken
sjöng visan som hade flera verser men som redan på 1880-talet
var bristgåmd varför jag ej kan återge den, endast ett fragment
var jag i minne: "Hal Mackeleu, dina brinner (börda) bring
spira. Di kan inte amma i ranta, är dageli ranta
Pantafflor i käl. Di varst endast måt". Pojken fick som
belöning en blank peng. Om han visste vem han sjungit
indrisan för, en sådan var det, är ej godt att säga. ej heller

och Mochleas tänkte när han jök lina hem med Njög om
i beklagade sig över o bestade honom för att bruderna bli-
vet släpna ut ur sina byalag där de sedan unnormes till
vart vara att bli tillsammans i ha stöd av vasa och i
spritts omkring i bygden för att sköta sig själva efter hans
myrindig heter var fördelar de i kunde inse då, men
väl efter några år, då väl trädde varm insteg.

Et annat drag ur Mochleas liv som berättats i hennes
ungdom var att han som helt saknade tröden, dagligen
skulle ha mycket bröd i sin detta skulle mycket maten
i handkvarnen, Tröden därför att alla skulle veta att han
i loode kräftigan alla hade finare lina än folket.

Somliga troge detta för en egenhet hos honom, samt är
det säkert ty denna uppgift är lika från flera håll.
På samma gång kan mannas att Petter Mochleas lördag
efter hans död såldes i auktion i matsalen i daktug han
intill desse dagar han i sin särskilt i de stora delarna
av Mochleas saken funnits i pekare i gårdarna, därifrån
skedd en s. k. blockriten.

Till vänt i ett av hennens skänkta Rutger och Adolfs sista porträtt
i den famnas de kom ännu vid skilskiftet som ett minne
av enskiftet i en ny cykel i bondens liv, den fria, obunden.
Något av skuden i bantus Jimms sista ord berättar i samband
med Anne Adolfs dotter, då hon, fast hon levde i en tid då
man gick i ständigt ångslan övers för det många onda som
kunde överallt, i vinetindar vid vägskäl n.m., inte
trodde djupa det man ville skylla hennes vära väck på
något hon "träffat järn" utspäddes hon det med att det
var bara något man fått för sig, hon hade stillet för vänt
när hon var barn dänns väcker. Ej ens när hennes systers
vaktpropheten eller dräng lagt sig att vara på en ättelig i
Åmunda Åmunda, som lig på dess mark i tredde ha
rikat ut för hollen, då hon aldrig "blev som han skulle"
(= blev underlig) nu, såtte hon för till det som var så all-
mänt trott, utom sade ut hon verkligen lagt sig i rollbe-
net i somnat i det var alltid farligt ö hon framdrog just
denna exempel som bevis för farlig hollen dänns.

Fästas det egentligen ej till hemma i detta sammanhang
vile jag dra fram en händelse som berättas från d. d. a
ungdomstid i som visar vilken tillit & tilltro man hade
till hushållerna vid gårdarna. En moster till Anne d. v.
som var karpige vid Torps deltog i byk Karet, och
man sade nummen var si lug att man gick upp på
en stega & gick upp på kanten i stället med stäcke
eller fjällde på det lute. Komman rökade halva på den
an luter kala kanten & föll i karet & fick ligga där en
god stund innan olyckan upptäcktes & man gick upp hem.
Hon var då bokstavligen kört över hela kroppen under
gårdens omsikte kran i ambiggen & något hopp om hennes
vederfärd framme sig, men man trodde fullt & fast på en
hushållers varit hemma & gick till henne om hand med
sin kunnighet & sine valors som ansågs för ofelbara så
hade hon fått leva - Om bara hushållerna vadd hemma
så hade man inte lagt henne i rännstomen & slagit
ratten över henne utan hon hade blivit myndig & omyndig.

i det lilla det när de gamle talade där om. Men jule den armar
ligger på knäer i armbågar till som dag efter flera dagar
och under pågån, men var alldeles riddis i litade helt på
henskapet. Och skymtar således till liksom vid jord-
baga henskapsens omorg om jalket i dittas tillit till
henskapsen vid sjukdom i när tidpunkt till var ungefär
den sanna, därför var jag tagit med denna händelse
som en parallel till det förut beskrivna, vidskriftliga före-
ställningar som dock även hos de mera bildade henskaps-
te jättade Anna Andersdotter samdoms i ungdoms till
jättig på händelse i gårdgårderna men rikt på arbete i
det under en sträng allensrättade styornas ledning i år
1846 ingick hon äktenskap med Per Tuntson i blev hus-
mann kvinna i 2:24 rumm är en Kristin kallat, tvillinga
efter några försökna i stället, då man ändå in i tra-
den jag minns tyckt sig höra mytiska ljud på borden
att det i samband med tvillinga.
Och med detta är man samma vid en myt och en händelse
i det avsnitt i denna berättelse.

ACC. N.R. M. 8533:46.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nedanstående är avslutade tre ridadna 6-12

Det tredje allmänt uti en kvinna kunde förskaffa sig en liten barnvård genom att bygga genom en "fölkamm" men det var uselt som svarat för godheten barnet då detta i sig själv skulle få något djupare som sig, blev det en pojke skulle han matte tid på sig omkring på tre ben med det fjärde som svar, han blev varado, var en vänd för kända kvinnor, måste stas med andra kända som sig ville kända vid kända i en dag, var han var om andra undock man kända. Det kan förmit personer med samma övriga öga byta i samma i avsikt som andra in i senare delen av 1800-talet blivit avsedda för varnad.

Blev det en flicka blev hon mer i mig sig som sedan genom det minsta här boistat, mycket i h. o. n. yttre matte tid in till den som tredje sig ridadna är manan min de plögades av enlig andhämtning i dalg som. Ända in i våra dagar kan det förmit gamla personer med andfäppa c. d. som om sorgefullt låter alla här där de tyckt sig se manan försvinna i vänd rina skreda unda därger kan de lagt sig. Över Frige Arken i kända man för de
littet in i manan man boken

